

έπιτυχῆ ἐκτέλεσιν δυσχερεστάτων ἐγχειρήσεων, ἃς πολλάκις διεξήγαγε πρὸς θρίαμβον τῆς ἐπιστήμης, καὶ αἵτινες ἐπηύξησαν τὴν ἀνὰ τὴν Ἀνατολὴν ἰατρικὴν του φήμην. Συνέγραψε γαλλιστὶ καὶ ἐξέδωκεν ἀξιολόγους ἰατρικὰς πραγματείας αἵτινες ἐφείλκυσαν τὴν προσοχὴν τοῦ ἰατρικοῦ κόσμου. Ἡ ἐν τῷ Νοσοκομείῳ δεκαετὴς φιλόανθρωπος καὶ ἐπιστημονικὴ του δρᾶσις ἐξείκονίζεται εἰς τοὺς δύο τόμους τῶν «πρακτικῶν» τοῦ καταστήματος.

Διὰ τὰς πολυτίμους ταύτας ἐκδουλεύσεις ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις τὸν ἐτίμησε διὰ τοῦ ἀργυροῦ Σταυροῦ τοῦ Σωτῆρος, ἡ δὲ Τουρκικὴ διὰ τοῦ Ὄσμανιὲ Δ' τάξεως χάριν τῶν ὑπηρεσιῶν αὐτοῦ πρὸς τοὺς ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τῆς Σμύρνης σεισμοπλήκτους, ἐξ ὧν ἐνοσῆλευσεν ὑπὲρ τοὺς 100 τραυματίας, τὸ πλεῖστον ὀθωμανούς.

Κατὰ τὸν τελευταῖον πόλεμον ἔσπευσε νὰ ὑπηρετήσῃ εἰς τὸν «Ἐρυθρὸν Σταυρὸν» παρευρεθείς εἰς Μάτι κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἱστορικῆς ὑποχωρήσεως, ὅπου μετέβη μετ' ἄλλων πρὸς παραλαβὴν καὶ νοσηλείαν τραυματιῶν, εἶτα δὲ εἰργάσθη ὡς χειρουργὸς εἰς τὸ πλωτὸν νοσοκομεῖον «Θεσσαλία» καὶ τελευταῖον εἶχε σταλῆ εἰς Ἡπειρον πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν.

Τοιοῦτος διὰ βραχέων ὁ ἐγκριτος ἐπιστήμων καὶ θερμὸς πατριώτης, ἐκ τῶν ὀλίγων οἱ ὅποιοι τιμῶσι τὸ ἐλληνικὸν ὄνομα ἐν τῇ ξένη.

ΤΟ ΙΔΑΝΙΚΟ

Ἦτανε οἱ δρόμοι λάσπη ὄλοι γεμάτοι,
ψυχρὸς βοριᾶς φυσοῦσε δυνατὰ
Κ' ἐγὼ στὴ γῆ χαμηλόνα κομμάτι
Μήπως χωθῶ στ' ἀκάθαρτα νερά.

Πηγαίνοντας, ἐγύριζα τὸ μάτι
Δεξιὰ, ζερβιά, τριγύρω μου, ψηλά.
Κόσμιους χρυσοὺς ἀρχίνησε νὰ πλάττῃ
Ὁ λογισμὸς μου κι' ὄλο νὰ πετᾷ.

Τοὺς πόνους μου γιὰ λίγο λησμονάω,
Μὰ τὸ πόδι γλιστρᾷ καὶ στὴ στιγμῇ
Σὰν πέτρα μὲς στὸ χῶμα ροβολάω.

Κ' ἐνῶ 'ς τὰ οὐράνια ἡ σκέψι μου πλανιέται,
Ὅποιος γυρίσῃ βλέπει μὲς στὴ γῆ,
Τὸ κορμί μου στὴ λάσπη νὰ κυλιέται.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΡΤΙΩΚΗΣ